

DOMSTOLENS DOM

16. juni 1998 *

I sag C-53/96,

angående en anmodning, som Arrondissementsrechtbank, Amsterdam, i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag,

Hermès International (kommanditaktieselskab)

mod

FHT Marketing Choice BV,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 50, stk. 6, i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder, der er indeholdt i bilag 1 C til overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen, som er indgået på Fællesskabets vegne, for så vidt angår de områder, der hører under dets kompetence, ved Rådets afgørelse 94/800/EF af 22. december 1994 (EFT L 336, s. 1),

har

DOMSTOLEN

sammensat af præsidenten, G. C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene C. Gulmann, H. Ragnemalm og M. Wathelet og dommerne G. F. Mancini,

* Processprog: nederlandsk.

J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray, D. A. O. Edward (refererende dommer), J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann og L. Sevón,

generaladvokat: G. Tesauro
justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett,

efter at der er indgivet skriftlige indlæg af:

- Hermès International (kommanditaktieselskab) ved advokat L. van Bunnan, Bruxelles
- den nederlandske regering ved juridisk konsulent A. Bos, Udenrigsministeriet, som befuldmægtiget
- den franske regering ved kontorchef C. de Salins og ekspeditionssekretær G. Mignot, begge Juridisk Tjeneste, Udenrigsministeriet, som befuldmægtigede
- Det Forenede Kongeriges regering ved S. Ridley, Treasury Solicitor's Department, som befuldmægtiget
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent P. J. Kuyper og B. J. Drijber, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede,

på grundlag af retsmøderapporten,

efter at der er afgivet mundtlige indlæg i retsmødet den 27. maj 1997 af Hermès International (kommanditaktieselskab) ved advokat L. van Bunnan, af den nederlandske regering ved konsulent M. Fierstra, Udenrigsministeriet, som befuldmægtiget, af den franske regering ved G. Mignot, af Det Forenede Kongeriges regering ved Assistant Treasury Solicitor J. Collins, som befuldmægtiget, bistået af R. Plender, QC, af Rådet for Den Europæiske Union ved G. Houttuin, Rådets Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og af Kommissionen ved P. J. Kuyper og B. J. Drijber,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 13. november 1997,

afsagt følgende

Dom

1 Ved beslutning af 1. februar 1996, indgået til Domstolen den 22. februar 1996, har Arrondissementsrechtbank, Amsterdam, i henhold til EF-traktatens artikel 177 forelagt et præjudicielt spørgsmål vedrørende fortolkningen af artikel 50, stk. 6, i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (herefter »TRIPs-aftalen«), der er indeholdt i bilag 1 C til overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen (herefter »WTO-overenskomsten«), som er indgået på Fællesskabets vegne, for så vidt angår de områder, der hører under dets kompetence, ved Rådets afgørelse 94/800/EF af 22. december 1994 (EFT L 336, s. 1).

- 2 Dette spørgsmål er blevet rejst under en tvist mellem Hermès International, et fransk kommanditaktieselskab (herefter »Hermès«), og FHT Marketing Choice BV (herefter »FHT«), et nederlandsk selskab, om varemærkeret, som tilkommer Hermès.

Retsforskrifter

- 3 Artikel 99 i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1), som har overskriften »Foreløbige, herunder sikrende retsmidler«, bestemmer i stk. 1:

»De foreløbige, herunder sikrende retsmidler, der er fastsat i en medlemsstats lovgivning for et nationalt mærke, kan kræves foretaget for et EF-varemærke eller en ansøgning om registrering af et EF-varemærke af denne stats retslige myndigheder, herunder EF-varemærkedomstolene, selv om en EF-varemærkedomstol i en anden medlemsstat i medfør af denne forordning er kompetent til at afgøre selve sagen.«

- 4 Forordningen er i overensstemmelse med sin artikel 143, stk. 1, trådt i kraft tres dage efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Da forordningen er offentliggjort den 14. januar 1994, er den altså trådt i kraft den 15. marts 1994.

5 Artikel 1 i afgørelse 94/800 bestemmer følgende:

»Følgende multilaterale aftaler og retsakter godkendes herved på Det Europæiske Fællesskabs vegne, for så vidt angår den del, der hører under Fællesskabets kompetence:

— overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen samt de aftaler, som er indeholdt i bilag 1, 2 og 3 til denne overenskomst.«

6 TRIPs-aftalens artikel 50 bestemmer følgende:

»1. De retlige myndigheder skal være beføjet til at træffe hurtige og effektive foreløbige foranstaltninger:

a) for at forhindre, at der bliver begået en krænkelse af nogen intellektuel ejendomsret, og navnlig for at forhindre, at der kommer varer ind i handelsleddene på deres område, herunder importerede varer umiddelbart efter toldbehandlingen

b) for at bevare relevant bevismateriale vedrørende den påståede krænkelse.

2. De retlige myndigheder skal være beføjet til 'inaudita altera parte' ('uden at høre den anden part') at træffe foreløbige foranstaltninger, hvor dette er hensigts-

mæssigt, især i de tilfælde, hvor en forsinkelse efter al sandsynlighed vil forvolde uoprettelig skade for rettighedsindehaveren, eller hvor der er en påviselig risiko for, at et bevismateriale tilintetgøres.

3. De retlige myndigheder skal være beføjet til at kræve, at sagsøgeren fremlægger alt rimeligt disponibelt bevismateriale, således at de med tilstrækkelig stor sikkerhed kan finde det godtgjort, at sagsøgeren er rettighedsindehaveren, og at sagsøgerens rettigheder krænkkes, eller at en sådan krænkelse er umiddelbart forestående, samt være beføjet til at pålægge sagsøgeren i tilstrækkeligt omfang at stille sikkerhed eller på anden måde garantere, at den tiltaltes interesser er varetaget, og at misbrug er forhindret.

4. Dersom der er truffet foreløbige foranstaltninger 'inaudita altera parte' ('uden at høre den anden part'), skal de berørte parter underrettes derom senest umiddelbart efter, at foranstaltningen er truffet. På den tiltaltes begæring skal der foretages en fornyet gennemgang inkl. en ret til høring med henblik på inden for et rimeligt tidsrum efter, at foranstaltningerne er meddelt, at fastlægge, om disse foranstaltninger skal ændres, kendes ugyldige eller stadfæstes.

...

6. Foreløbige foranstaltninger, der træffes på grundlag af stk. 1 og 2, skal på den tiltaltes begæring kendes ugyldige eller på anden måde ophøre med at have virkning, hvis de procedurer, der fører til en beslutning om sagens realitet, ikke indledes inden for en rimelig frist, der skal fastlægges af den retlige myndighed, som beordrer foranstaltningerne iværksat, dersom et medlems lovgivning gør dette muligt, eller i mangel af en sådan fastlæggelse inden for en frist på højst 20 arbejdsdage eller 31 kalenderdage, alt efter hvilken frist der er den længste, jf. dog stk. 4.

...«

- 7 Slutakten, som gentager resultaterne af de multilaterale forhandlinger i Uruguay-rundens regi (herefter »slutakten«), og — med forbehold af indgåelse — WTO-overenskomsten blev undertegnet i Marrakech den 15. april 1994 af Fællesskabets og medlemsstaternes repræsentanter.
- 8 Artikel 289, stk. 1, i den nederlandske retsplejelov (herefter »loven«) bestemmer følgende:
- »I alle sager, hvor det i betragtning af parternes interesser er nødvendigt at træffe en øjeblikkelig foreløbig forholdsregel på grund af uopsættelighed, kan begæringen indgives under et retsmøde, som præsidenten afholder med henblik herpå på de hverdage, som han fastsætter herfor.«
- 9 For dette tilfælde bestemmer lovens artikel 290, stk. 2, at parterne frivilligt kan møde for præsidenten, der beklæder retten under sagen om foreløbige forholdsregler, idet rekvirenten så skal være repræsenteret under retsmødet af en advokat, mens rekviritus kan møde personligt eller være repræsenteret af en advokat.
- 10 Ifølge lovens artikel 292 foregriber den uopsættelige forholdsregel, som præsidenten træffer, ikke behandlingen af hovedsagen.
- 11 Endelig kan den foreløbige afgørelse ifølge lovens artikel 295 appelleres til Gerechtshof inden for to uger, efter at den er truffet.

Twisten i hovedsagen

- 12 Hermès er i henhold til de internationale registreringer R 196 756 og R 199 735, som henviser til Benelux, indehaver af ordmærket »Hermès« samt af ord- og figurmærket »Hermès«.
- 13 Hermès anbringer bl.a. disse mærker på slips, som selskabet udbyder til salg gennem et selektivt distributionssystem. I Nederlandene sælges »Hermès«-slipsene af selskabet Galerie & Faïence BV og af forretningen le Duc, som har hjemsted henholdsvis i Scheveningen og i Zeist.
- 14 Den 21. december 1995 lod Hermès — som var af den opfattelse, at FHT forhandlede kopier af selskabets slips — efter tilladelse fra præsidenten for Arrondissementsrechtbank, Amsterdam, foretage tvangssikring i 10 slips hos FHT selv og tvangssikring i forhold til tredjemand i 453 slips hos PTT Post BV over for FHT.
- 15 Ved processkrift af 2. januar 1996 fremsatte Hermès dernæst over for præsidenten for Arrondissementsrechtbank, Amsterdam, som led i en sag om foreløbige forholdsregler, krav om, at det pålagdes FHT at bringe krænkelsen af den ophavs- og varemærkeret, som tilkommer Hermès, til ophør. Hermès har ligeledes krævet, at der træffes alle nødvendige forholdsregler for at bringe krænkelsen endeligt til ophør.
- 16 I forelæggelsesbeslutningen har præsidenten for Arrondissementsrechtbank, Amsterdam, fastslået, at den antagelse, at de slips, der var foretaget tvangssikring i på Hermès' begæring, var efterligninger, var sandsynlig, og at FHT ikke med rimelighed kunne hævde at have handlet i god tro. Han efterkom følgelig Hermès' krav og pålagde FHT straks og for fremtiden at ophøre med enhver krænkelse af Hermès' eneophavs- og varemærkeret.

- 17 Under samme sag har Hermès endvidere over for præsidenten for Arrondissementsrechtbank, Amsterdam, fremsat begæring om, at der fastsættes dels en frist på tre måneder for FHT til at fremsætte begæring om ophævelse af disse foreløbige forholdsregler i henhold til artikel 50, stk. 6, regnet fra tidspunktet for forkyndelsen af afgørelsen om foreløbige forholdsregler, dels en frist på fjorten dage for Hermès til at indlede en procedure om sagens realitet, regnet fra det tidspunkt, hvor FHT eventuelt fremsætter en sådan begæring.
- 18 Præsidenten for Arrondissementsrechtbank, Amsterdam, er af den opfattelse, at sidstnævnte begæring ikke kan tages til følge, fordi TRIPs-aftalens artikel 50, stk. 6, ikke fastsætter nogen tidsgrænse for rekvisitus' ret til at begære de foreløbige forholdsregler ophævet. Ifølge præsidenten har denne bestemmelse tværtimod til formål at give rekvisitus mulighed for, på ethvert tidspunkt indtil der afsiges dom om sagens realitet, at begære, at en foreløbig forholdsregel ophæves. Følgelig kan den i nævnte bestemmelse fastsatte frist for at indlede en procedure om sagens realitet ikke fastlægges afhængigt af en frist, der er pålagt rekvisitus for fremsættelse af begæring om ophævelse.
- 19 Ikke desto mindre finder præsidenten for Arrondissementsrechtbank, Amsterdam, det tvivlsomt, om der bør pålægges Hermès en frist for at indlede en procedure om sagens realitet. En sådan forpligtelse ville foreligge, hvis den forholdsregel, som fastsættes ved afslutningen af den pågældende sag om foreløbige forholdsregler, var en »foreløbig foranstaltning« som omhandlet i TRIPs-aftalens artikel 50.
- 20 I denne forbindelse har den forelæggende ret bemærket, at under en sag om foreløbige forholdsregler, således som den er tilrettelagt ved den nederlandske lov, indstævnes modparten, parterne har ret til at blive hørt, og retten foretager en indholdsmæssig bedømmelse af sagen, som i øvrigt nedfældes i en skriftlig og begrundet foreløbig afgørelse, som kan appelleres. Selv om parterne derefter har mulighed for at indlede en procedure om sagens realitet, accepterer de desuden i almindelighed at efterkomme afgørelsen om foreløbige forholdsregler i sager vedrørende TRIPs-aftalen.

- 21 På denne baggrund har den nationale ret besluttet at udsætte sagen og at stille Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Er en foreløbig forholdsregel som f.eks. den, der er omhandlet i artikel 289 ff. i den nederlandske retsplejelov, hvorved rettens præsident kan anmodes om at træffe en afgørelse, som umiddelbart kan tvangsfuldbyrdes, omfattet af begrebet foreløbig foranstaltning i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 50 i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder?«

Domstolens kompetence

- 22 Den nederlandske og den franske regering samt Det Forenede Kongeriges regering har anført, at Domstolen ikke er kompetent til at besvare dette spørgsmål.
- 23 De har i denne forbindelse henvist til præmis 104 i udtalelse 1/94 af 15. november 1994 (Sml. I, s. 5267), hvori Domstolen udtalte, at TRIPs-aftalens bestemmelser om de »foranstaltninger, der skal træffes for at sikre en effektiv beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder«, som f.eks. artikel 50, i det væsentlige henhører under medlemsstaternes kompetence og ikke under Fællesskabets, fordi Fællesskabet på datoen for afgivelsen af denne udtalelse ikke havde udnyttet sin interne kompetence på dette område — bortset fra hvad angår Rådets forordning (EØF) nr. 3842/86 af 1. december 1986 om foranstaltninger med henblik på forbud mod varemærkeforfalskede varers overgang til fri omsætning (EFT L 357, s. 1). Den nederlandske og den franske regering samt Det Forenede Kongeriges regering er af den opfattelse, at når Fællesskabet stadig ikke har udstedt andre bestemmelser om harmonisering på det pågældende område, falder TRIPs-aftalens artikel 50 ikke inden for fællesskabsrettens anvendelsesområde, således at Domstolen ikke er kompetent til at fortolke den.

- 24 Det bemærkes imidlertid, at WTO-overenskomsten er blevet indgået af Fællesskabet og ratificeret af dets medlemsstater, uden at deres respektive forpligtelser over for de øvrige kontraherende parter er blevet fordelt imellem dem.
- 25 Uden at det er nødvendigt at fastslå rækkevidden af de forpligtelser, som Fællesskabet har påtaget sig ved at indgå overenskomsten, bemærkes endvidere, at ved Fællesskabets og dets medlemsstaters undertegnelse den 15. april 1994 af slutakten og af WTO-overenskomsten havde forordning nr. 40/94 været i kraft i en måned.
- 26 Dernæst kræver TRIPs-aftalens artikel 50, stk. 1, at de kontraherende parters retlige myndigheder skal være beføjet til at træffe »foreløbige foranstaltninger« for at beskytte interesserne hos indehavere af varemærkeret, der tildeles ved de kontraherende parters lovgivning. Artiklen fastsætter i denne forbindelse forskellige processuelle regler for sager vedrørende sådanne foranstaltninger.
- 27 I henhold til artikel 99 i forordning nr. 40/94 kan de rettigheder, der følger af et EF-varemærke, beskyttes ved, at der træffes bestemmelse om »foreløbige, herunder sikrende retsmidler«.
- 28 De retsmidler, der nævnes i sidstnævnte bestemmelse, samt de hertil knyttede processuelle regler er ganske vist dem, der er fastsat ved den pågældende medlemsstats lovgivning med henblik på nationale varemærker. Da Fællesskabet imidlertid er deltager i TRIPs-aftalen, og da denne aftale vedrører EF-varemærker, er de i artikel 99 i forordning nr. 40/94 nævnte retlige myndigheder, når de skal anvende nationale bestemmelser med henblik på at træffe bestemmelse om foreløbige forholdsregler til at beskytte rettigheder, der følger af et EF-varemærke, forpligtet til så vidt muligt at gøre det i lyset af ordlyden af og formålet med TRIPs-aftalens artikel 50

(jf. tilsvarende dom af 24.11.1992, sag C-286/90, Poulsen og Diva Navigation, Sml. I, s. 6019, præmis 9, og af 10.9.1996, sag C-61/94, Kommissionen mod Tyskland, Sml. I, s. 3989, præmis 52).

- 29 Det følger heraf, at Domstolen under alle omstændigheder har kompetence til at fortolke TRIPs-aftalens artikel 50.
- 30 Det kan ikke heroverfor gøres gældende, at tvisten i hovedsagen vedrører varemærker, hvis internationale registreringer udpeger Benelux.
- 31 Dels tilkommer det alene den nationale ret, som behandler tvisten, og som har ansvaret for den retslige afgørelse, der skal træffes, at vurdere nødvendigheden af en præjudiciel afgørelse for at kunne afsige dom. Når det forelagte spørgsmål vedrører en bestemmelse, som Domstolen har kompetence til at fortolke, er Domstolen derfor i princippet forpligtet til at træffe afgørelse herom (jf. tilsvarende dom af 18.10.1990, forenede sager C-297/88 og C-197/89, Dzodzi, Sml. I, s. 3763, præmis 34 og 35, og af 8.11.1990, sag C-231/89, Gmurzynska-Bscher, Sml. I, s. 4003, præmis 19 og 20).
- 32 Dels er det, når en bestemmelse kan finde anvendelse både på situationer henhørende under national ret og på situationer henhørende under fællesskabsretten, afgjort i Fællesskabets interesse, at denne bestemmelse fortolkes ensartet, uanset de vilkår, hvorunder bestemmelsen skal anvendes, således at senere fortolkningsuoverensstemmelser undgås (jf. tilsvarende domme af 17.7.1997, sag C-130/95, Giloy, Sml. I, s. 4291, præmis 28, og sag C-28/95, Leur-Bloem, Sml. I, s. 4161, præmis 34). Som anført i præmis 28 finder TRIPs-aftalens artikel 50 i dette tilfælde anvendelse på såvel EF-varemærker som på nationale varemærker.

33 Det følger heraf, at Domstolen er kompetent til at træffe afgørelse om det forelagte spørgsmål.

Det præjudicielle spørgsmål

34 Den nationale rets spørgsmål går ud på, om en forholdsregel, hvis formål er at bringe påståede krænkelse af en varemærkeret til ophør, og som træffes under en procedure, der er karakteriseret ved følgende omstændigheder:

- forholdsreglen betegnes i national ret som en »øjeblikkelig foreløbig forholdsregel«, og den skal være nødvendig »på grund af uopsættelighed«
- modparten indstævnes og bliver hørt, hvis han giver møde
- der træffes skriftlig og begrundet afgørelse om forholdsreglen, efter at retten har foretaget en indholdsmæssig bedømmelse af sagen
- afgørelsen kan appelleres, og
- skønt parterne altid kan indlede en procedure om sagens realitet, accepteres afgørelsen meget ofte af parterne som en »endelig« løsning af deres tvist,

udgør en »foreløbig foranstaltning« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i TRIPs-aftalens artikel 50.

- 35 Indledningsvis bemærkes, at selv om der er udvekslet argumenter vedrørende spørgsmålet, om TRIPs-aftalens artikel 50 har direkte virkning, skal Domstolen ikke tage stilling til dette spørgsmål, men alene besvare det fortolkningsspørgsmål, som er forelagt den af den nationale ret, for at sidstnævnte kan være i stand til at fortolke de nederlandske processuelle bestemmelser i lyset af den nævnte artikels bestemmelser.
- 36 Ifølge ordlyden af TRIPs-aftalens artikel 50, stk. 1, omhandler bestemmelsen bl.a. »hurtige og effektive« foranstaltninger, som har til formål at »forhindre, at der bliver begået en krænkelse af nogen intellektuel ejendomsret«.
- 37 En forholdsregel som den, den forelæggende ret har truffet i tvisten i hovedsagen, svarer til denne definition. Da den nemlig har til formål at bringe en krænkelse af en varemærkeret til ophør, betegnes den udtrykkeligt i national ret som en »øjeblikkelig foreløbig forholdsregel« og træffes »på grund af uopsættelighed«.
- 38 Det er desuden ubestridt, at parterne, uanset om de gør brug heraf, har ret til, efter at den pågældende forholdsregel er truffet, at indlede en procedure om sagens realitet, således at denne forholdsregel ikke opfattes som retligt endelig.
- 39 Den slutning, hvorefter en forholdsregel som den, den forelæggende ret har truffet, er en »foreløbig foranstaltning« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i TRIPs-aftalens artikel 50, kan ikke anfægtes af de andre omstændigheder, som karakteriserer den.
- 40 Hvad for det første angår den omstændighed, at modparten indstævnes og kan blive hørt, bemærkes, at TRIPs-aftalens artikel 50, stk. 2, giver mulighed for, »hvor dette er hensigtsmæssigt«, at træffe foreløbige foranstaltninger »uden at høre den anden part«, og at dens stk. 4 foreskriver særlige fremgangsmåder. Skønt disse bestemmelser i tilfælde, hvor det er hensigtsmæssigt, giver mulighed for at træffe

foreløbige foranstaltninger uden at høre modparten, kan dette ikke betyde, at kun de foranstaltninger, der træffes på denne måde, kan betegnes som foreløbige i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i TRIPs-aftalens artikel 50. Det fremgår tværtimod af disse bestemmelser, at de foreløbige foranstaltninger i alle andre tilfælde træffes under overholdelse af den kontradiktoriske procedure.

- 41 For det andet er den omstændighed, at afgørelsen om foreløbige forholdsregler træffes skriftligt, og at den begrundes, ikke til hinder for, at den kan betegnes som »foreløbig foranstaltning« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i TRIPs-aftalens artikel 50, da denne bestemmelse ikke indeholder nogen regel vedrørende formen for en afgørelse om en sådan forholdsregel.
- 42 For det tredje er der intet i ordlyden af TRIPs-aftalens artikel 50, der giver grundlag for at antage, at de i denne artikel omhandlede foranstaltninger skal træffes, uden at retten bedømmer sagens omstændigheder. Tværtimod indebærer denne bestemmelses stk. 3, hvorefter de retlige myndigheder skal være beføjet til at kræve, at sagsøgeren fremlægger bevismateriale, der med tilstrækkelig stor sikkerhed kan godtgøre, at hans rettigheder krænkes, eller at en sådan krænkelse er umiddelbart forestående, at de »foreløbige foranstaltninger« i hvert fald i et vist omfang er resultatet af en sådan bedømmelse.
- 43 Hvad for det fjerde angår den omstændighed, at en forholdsregel som den i hovedsagen omhandlede kan være genstand for en appelsag, bemærkes, at skønt TRIPs-aftalens artikel 50, stk. 4, udtrykkeligt giver mulighed for at indlede en »fornyset gennemgang«, når den foreløbige foranstaltning er blevet truffet, uden at den anden part er blevet hørt, er der ingen bestemmelse i denne artikel, der udelukker, at »foreløbige foranstaltninger« i almindelighed kan være genstand for en appelsag.
- 44 Endelig kan parternes eventuelle vilje til at acceptere afgørelsen om foreløbige forholdsregler som en »endelig« løsning af deres tvist, ikke ændre den retlige karakter af en forholdsregel, der betegnes som »foreløbig« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i TRIPs-aftalens artikel 50.

45 Spørgsmålet skal derfor besvares med, at en forholdsregel, hvis formål er at bringe påståede krænkelse af en varemærkeret til ophør, og som træffes under en procedure, der er karakteriseret ved følgende omstændigheder:

- forholdsreglen betegnes i national ret som en »øjeblikkelig foreløbig forholdsregel«, og den skal være nødvendig »på grund af uopsættelighed«
- modparten indstævnes og bliver hørt, hvis han giver møde
- der træffes skriftlig og begrundet afgørelse om forholdsreglen, efter at retten har foretaget en indholdsmæssig bedømmelse af sagen
- afgørelsen kan appelleres, og
- skønt parterne altid kan indlede en procedure om sagens realitet, accepteres afgørelsen meget ofte af parterne som en »endelig« løsning af deres tvist,

udgør en »foreløbig foranstaltning« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i TRIPs-aftalens artikel 50.

Sagens omkostninger

46 De udgifter, der er afholdt af den nederlandske regering, den franske regering og Det Forenede Kongeriges regering samt Kommissionen, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke erstattes. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens

parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN

vedrørende det spørgsmål, der er forelagt af Arrondissementsrechtbank, Amsterdam, ved beslutning af 1. februar 1996, for ret:

En forholdsregel, hvis formål er at bringe påståede krænkelse af en varemærket til ophør, og som træffes under en procedure, der er karakteriseret ved følgende omstændigheder:

— forholdsreglen betegnes i national ret som en »øjeblikkelig foreløbig forholdsregel«, og den skal være nødvendig »på grund af uopsættelighed«

— modparten indstævnes og bliver hørt, hvis han giver møde

— der træffes skriftlig og begrundet afgørelse om forholdsreglen, efter at retten har foretaget en indholdsmæssig bedømmelse af sagen

— afgørelsen kan appelleres, og

— skønt parterne altid kan indlede en procedure om sagens realitet, accepteres afgørelsen meget ofte af parterne som en »endelig« løsning af deres tvist,

udgør en »foreløbig foranstaltning« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 50 i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder, der er indeholdt i bilag 1 C til overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen, som er indgået på Fællesskabets vegne, for så vidt angår de områder, der hører under dets kompetence, ved Rådets afgørelse 94/800/EF af 22. december 1994.

Rodríguez Iglesias

Gulmann

Ragnemalm

Wathelet

Mancini

Moitinho de Almeida

Kapteyn

Murray

Edward

Puissochet

Hirsch

Jann

Sevón

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 16. juni 1998.

R. Grass

Justitssekretær

G. C. Rodríguez Iglesias

Præsident